

Ngoại Tình

Kim Oanh Đào

Đàn ông đừng có ai tuyên bố là tôi không ngoại tình nhá! Chỉ là chưa có cơ hội hoặc chưa đến thời điểm thôi. Đàn ông mà, ông nào chả thích cửa lạ, cửa lạ bằng tạ mỹ chính,...đấy là các cụ vẫn bảo thế.

Ông ta cũng chẳng ngoại lệ, bà vợ xinh xắn nhỏ nhắn, mỏng mày, làm bác sĩ hẳn hoi, ăn nói nhẹ nhàng còn chức vụ trưởng khoa bệnh viện lớn post nữa nhé. Ba đứa con học giỏi, đều theo nghề mẹ. Con gái lớn được sĩ mở cửa hàng thuốc tây thuê vài nhân viên bán hàng. Thằng thứ hai học nha khoa lúc đầu mới ra trường làm cho phòng nha tư nhân sau rồi cũng mở được phòng nha riêng. Thằng út học đa khoa nhưng thằng anh thấy nha khoa kiếm ăn được nên kéo thằng em về làm cùng. Cuộc sống kinh tế gia đình thuộc hàng khá giả.

Ông cao to, đẹp trai tính thích bay nhảy, hơi văn nghệ sĩ. Ông làm nghề lái xe du lịch hay đi đây đi đó. Một lần đưa khách đi chùa Hương, vợ vật ngồi hàng nước chè, dăm ba câu chuyện ông tán đổ ngay cô bán hàng. Lúc đầu ông chỉ nghĩ tán dỏc cho vui, nhưng sau khi tìm hiểu cô nàng chưa chồng thuộc hàng tồn kho, ông tặc lưỡi mất gì của bố, rồi ông ngoại tình.

Nói về cô bồ của ông, không phải nàng ế vì xấu mà vì những năm còn xuân thì nàng có vài ba mối tình nhưng chả đâu vào đâu. Nàng cũng được, cao ráo, tóc dài, da ngăm ngăm bánh mật trông khoẻ mạnh chắc chắn. Ông yêu nàng, ông yêu vợ, yêu cả hai. Nàng biết ông có vợ con đang hoàng trên Hà nội, nhưng vẫn chấp nhận để kiếm đứa con. Nàng ao ước có được một gia đình hoàn hảo như nhà ông, một người chồng như ông. Nên nàng lao vào ông, điên cuồng mãnh liệt và kết quả nàng có thằng cu Đạt, giống ông y tặc. Nàng mãn nguyện lắm.

Rồi cái kim trong bọc lâu ngày cũng lòi ra. Bà trưởng khoa biết, lúc đầu bà cũng đau khổ buồn bã lắm. Có nghĩ ra bao nhiêu lý do thuyết phục bà vẫn không hiểu sao ông lại phản bội bà. Ông cấm lên đầu bà cái sừng. Ừ thì dân lái xe, chơi bời bóc bánh trả tiền đi một nhẽ, đảng này ông lại đa mang đèo bông, có con riêng, mà lại là con trai nữa. Bao đêm mất ngủ, bà suy nghĩ đưa ra vài phương án:

- Một là bỏ quách ông, đỡ cay đắng.
- Hai là ly thân trong yên lặng giấu các con.
- Ba là làm liều thuốc ngủ, ngủ luôn cho đỡ phải nghĩ nhiều, đỡ day dứt... vì ai mà chả ghen.

Bà ghen chứ, ghen lắm, bà hận ông. Bà có đến nỗi nào đâu mà ông cư xử tệ bạc với bà.

Rồi một lần bà hỏi ông:

- Tôi không thể chung chồng được, cho ông chọn một là tôi, hai là cô ta.

Ông chọn bà, ông quỳ xuống xin lỗi bà, nói rằng ông rất yêu bà chỉ là phút bốc đồng ông đã lạc lối. Giờ ông mong bà tha thứ. Bà là người có học, thông minh, rất nhân hậu. Bà nghĩ đến cu Đạt thấy tội, thấy thương ông, thương cả tình địch của bà. Cũng là phụ nữ cả thôi, nhẹ dạ tin vào miệng lưỡi đàn ông. Cả hai đều là nạn nhân thói trăng hoa, thèm của lạ mà ra.

Còn nàng, sau khi bị phát hiện mối tình sai trái, nàng tha cu Đạt bỏ làng lên Hà nội lập nghiệp. Nàng không chịu nổi ánh mắt dò xét khinh bỉ của dân làng và cũng muốn cu Đạt có tương lai sáng sủa hơn. Mấy cây vàng dành dụm được sau những năm mở quán bán hàng nàng mua được căn chung cư cũ 18 mét vuông là hết. Hai mẹ con nàng vui vẻ sống trong sự đùm bọc của hàng xóm láng giềng. Hàng ngày nàng dậy từ 2 giờ sáng đạp xe lên chợ Long Biên mua rau về gần nhà bán. Năm tháng trôi qua cu Đạt lớn đi học, ngoan, càng ngày càng đẹp trai giống bố. Nàng bằng lòng với cuộc sống hiện tại, vì không muốn phá vỡ hạnh phúc của ông nên nàng chọn cách ra đi, giấu kín tung tích, cu Đạt là tất cả với nàng.

Sau khi hứa với vợ chấm dứt quan hệ ngoài luồng, một mặt ông không dám liên lạc tò te gì với nàng, nhưng mặt khác vẫn muốn giúp đỡ nàng khoản tiền nuôi cu Đạt. Bà vợ phần vì vẫn còn yêu ông, phần vì không muốn tan nhà nát cửa nên đành tha thứ lỗi lầm cho ông. Bà gọi ba đứa con về rồi thông báo là các con có một đứa em trai cùng cha khác mẹ, phải thương yêu đùm bọc nó. Các con bà lúc đầu nghe thấy thế giãy nảy như đĩa phải vôi, chúng ngạc nhiên lắm, ơ kìa sao mẹ lại thế, lạ thế! Bà nhẹ nhàng kể cho các con về lần lạc lối của bố, rồi cô kia biết lỗi, bố và cô ấy không gặp nhau nữa, nhưng cu Đạt nó không có tội, mẹ muốn các con thay bố hỏi thăm em. Nếu nó khó khăn thì giúp đỡ.

Các con bà nghe bà, nể bà, thương bà, chúng về quê dò hỏi được địa chỉ rồi liên lạc được với nàng. Thỉnh thoảng ba đưa gửi tiền vào tài khoản cho nàng nuôi cu Đạt ăn học. Giờ cu Đạt ra trường đi làm rồi lấy vợ. Hôm đám cưới em Đạt ba anh chị là con của bố đến dự, bia rượu tưng bừng. Mặc nhiên ông không đến, ông sợ bà buồn. Mà có điều ... bà và nàng hết đời này cũng không biết mặt nhau, nhưng cả hai đều biết nghĩ cho nhau.

Đúng là không sao hiểu được trái tim của phụ nữ!

Kim Oanh Đào